NORAKSTS
Lieta Nr.A42619209
A00058-10/42

SPRIEDUMS
Latvijas tautas vārdā

Rēzeknē 2010.gada 10.martā

Administratīvā rajona tiesa šādā sastāvā:
tiesnesis M.Šļakota,

piedaloties pieteicējai *N.Č.*, atbildētāja Ludzas novada pašvaldības (pēc teritoriālās reformas – Nirzas pagasta padomes tiesību un saistību pārņēmēja) pilnvarotajai pārstāvei *K.N.*,
atklātā tiesas sēdē izskatīja administratīvo lietu, kas ierosināta pēc *N.Č.* pieteikuma par Nirzas pagasta padomes 2008.gada 30.decembra lēmuma Nr.11.&5 (protokols Nr.15) atcelšanu daļā par atteikumu piešķirt pabalstu garantētā minimālā ienākumu līmeņa nodrošināšanai un par atteikumu piešķirt pabalstu kurināmā iegādei.

Aprakstošā daļa

[1] Ar Nirzas pagasta padomes 2008.gada 30.decembra lēmumu Nr.11.&5 (protokols Nr.15) (turpmāk arī – Lēmums), izskatot *N.Č.* (turpmāk arī – pieteicēja) 2008.gada 15.decembra iesniegumu, nolemts:

1) piešķirt pieteicējas ģimenei trūcīgās ģimenes statusu no 2009.gada 1.janvāra līdz 2009.gada 30.jūnijam;

2) atlikt līdz 2009.gada budžeta apstiprināšanai (2009.gada 1.februāris) iesnieguma izskatīšanu daļā par brīvpusdienu piešķiršanu *D.Č.*;

3) atteikt pabalsta garantētā minimālā ienākumu līmeņa nodrošināšanai (turpmāk – GMI pabalsts) piešķiršanu, ņemot vērā šobrīd smago ekonomisko krīzi valstī un pašvaldībā;

4) atteikt pabalsta piešķiršanu kurināmā iegādei, jo Nirzas pagasta padomes Saistošo noteikumu Nr.2 „Sociālo pabalstu piešķiršanas noteikumi" (turpmāk – Saistošie noteikumi Nr.2) 13.punktā noteikts, ka pabalsts kurināmā apmaksai paredzēts 1. un 2.grupas invalīdiem un vientuļajiem nestrādājošajiem pensionāriem Ls 30 vienu reizi gadā.

[2] Nepiekrītot Lēmumam daļā par brīvpusdienu, GMI pabalsta un pabalsta kurināmā iegādei atteikumu, pieteicēja to pārsūdzēja Administratīvajā rajona tiesā. Ar Administratīvās rajona tiesas tiesneša 2009.gada 21.janvāra lēmumu pieteikums pieņemts par Lēmuma 3. un 4.punktiem, savukārt daļā par brīvpusdienu piešķiršanu pieteikumu atteikts pieņemt.

[3] Tiesai iesniegtajā rakstveida paskaidrojumā Nirzas pagasta padome norādīja šādus argumentus.

[3.1] Pabalsts kurināmā iegādei atteikts, jo pieteicējas ģimene neatbilst Nirzas pagasta padomes Saistošo noteikumu Nr.2 13.punkta kritērijiem.

[3.2] GMI pabalsta piešķiršanu pagasta padome nolēma atlikt līdz 2009.gada budžeta apstiprināšanai 2009.gada 1.februārī.

[3.3] Nirzas pagasta padome 2009.gada 3.februārī atkārtoti izskatīja pieteicējas iesniegumu un nolēma piešķirt GMI pabalstu Ls 74 mēnesī uz trim mēnešiem no 2009.gada 1.februāra līdz 2009.gada 30.aprīlim.

[3.4] Pašvaldība iespēju robežās finansiāli atbalsta pieteicējas ģimeni, taču pieteicēja nav ieinteresēta uzlabot savus dzīves apstākļus. Pieteicēja neizmanto iespējas strādāt Nodarbinātības valsts aģentūras piedāvātajās vakancēs, aizbildinoties ar zemo atalgojumu.

[4] Tiesas sēdē pieteicēja iesniedza pieteikuma rakstveida papildinājumu, norādot jaunu prasījumu, kurā lūdz piedzīt no Ludzas novada domes GMI pabalstu par vienu mēnesi Ls 37 apmērā.

[5] Tiesas sēdē pieteicēja uzturēja pieteikumu, norādot, ka Lēmums pārsūdzētajā daļā ir prettiesisks. Norādīja, ka GMI pabalsts Ls 37 apmērā piedzenams par 2009.gada janvāri.

Atbildētāja pārstāve tiesas sēdē pieteikumu neatzina, norādot, ka pašvaldība ir palīdzējusi pieteicējai iespēju robežās un ka pieteicēja neizrāda pietiekamu aktivitāti sava materiālā stāvokļa uzlabošanai.

Motīvu daļa

[6] Tiesa, noklausoties lietas dalībnieku paskaidrojumus, izvērtējot lietas apstākļus un lietā esošos pierādījumus, secina, ka pieteikums ir daļēji pamatots un ir apmierināms daļā.

[7] Ņemot vērā to, ka pieteicējas iesniegums pašvaldībai par GMI pabalsta piešķiršanu tika iesniegts labvēlīga akta izdošanai uz noteiktu periodu – konkrētajā lietā ir strīds par pabalsta izmaksas atteikumu 2009.gada janvārim – tiesa attiecīgo prasījumu vērtē kā prasījumu par Lēmuma tiesiskumu, jo lietas faktiskie apstākļi ir mainījušies, proti, pieprasītais pabalsta piešķiršanas periods jau ir pagājis. Savukārt prasījums par neizmaksātā pabalsta piedziņu ir vērtējams kā mantiskā zaudējuma atlīdzināšanas prasījums.

Tādējādi lietā ir strīds par to, vai ir tiesisks Nirzas pagasta padomes Lēmums, ar kuru pieteicējai 2008.gada 30.decembrī atteikts piešķirt GMI pabalstu. Tāpat lietā ir strīds par to, vai no atbildētāja ir piedzenama atlīdzība par nesaņemto viena mēneša (2009.gada janvāris) GMI pabalstu Ls 37 apmērā.

Lietā ir strīds arī par to, vai pieteicējai ir tiesības uz labvēlīgu administratīvo aktu, ar kuru viņai tiktu piešķirts pabalsts kurināmā iegādei.

[8] Saskaņā ar Administratīvā procesa likuma 67.panta otrās daļas 7.punktu rakstveidā izdotam administratīvajam aktam jāsatur atsevišķs piemēroto tiesību normu uzskaitījumu (norādot normatīvā akta pantu, tā daļu, punktu vai apakšpunktu).

Atbilstoši Administratīvā procesa likuma 11.pantam privātpersonai nelabvēlīgu administratīvo aktu izdot vai faktisku rīcību veikt iestāde var, pamatojoties uz Satversmi, likumiem, Ministru kabineta noteikumiem vai pašvaldību saistošajiem noteikumiem, kā arī starptautisko tiesību dokumentiem.

Savukārt, kā izriet no Administratīvā procesa likuma 63.panta pirmās daļas, iestāde izvērtē lietas apstākļus un pieņem lēmumu pēc tam, kad konstatēti visi nepieciešamie fakti. Saskaņā ar Administratīvā procesa likuma 67.panta trešo daļu administratīvā akta faktu konstatējuma daļā norāda pierādījumus, uz kuriem pamatoti secinājumi, un argumentus, uz kuru pamata pierādījumi noraidīti.

Pārsūdzētais 2008.gada 30.decembra Lēmums daļā par atteikumu piešķirt GMI pabalstu pamatots ar to, ka valstī un pašvaldībā ir krīzes situācija. Lēmums šajā daļā nav pamatots ar tiesību normām.

Tiesa uzskata, ka atbildētājam bija pienākums norādīt, kāds normatīvais akts ir attiecināms uz konkrēto gadījumu, kādi ir pieteicējas pieprasītā pabalsta piešķiršanas nosacījumi un pieprasīšanas kārtība. Tiesa neatrod pārsūdzētajā Lēmumā šādu pamatojumu. Līdz ar to ir atzīstams, ka Lēmums nesatur pienācīgu pamatojumu tā satura noteikšanā. Pie šādiem apstākļiem pārsūdzētais Lēmums daļā par GMI pabalstu ir atzīstams par prettiesisku.

[9] Vērtējot, vai pieteicējai bija tiesības uz labvēlīga administratīvā akta saņemšanu par GMI pabalsta piešķiršanu 2009.gada janvārī, kā arī vai pieteicējai ir tiesības uz nesaņemtā GMI pabalsta atlīdzinājumu Ls 37 apmērā, tiesa konstatē sekojošo.

[9.1] Saskaņā ar likuma „Par pašvaldībām" (ja nav atsevišķas piebildes, tiesību normas apskatītas redakcijā, kas bija spēkā Lēmuma pieņemšanas brīdī) 15.panta pirmās daļas 7.punktu viena no pašvaldības pastāvīgajām funkcijām ir nodrošināt iedzīvotājiem sociālo palīdzību, tostarp, sociālo palīdzību maznodrošinātām ģimenēm un sociāli mazaizsargātām personām.

Lai pretendētu uz valsts vai pašvaldību sociāla rakstura pabalstiem, personai ir jāatbilst konkrētiem normatīvajos aktos noteiktiem kritērijiem.

Sociālo pakalpojumu un sociālās palīdzības likuma 32.pantā ir teikts, ka sociālās palīdzības mērķis ir sniegt materiālu atbalstu krīzes situācijā nonākušām trūcīgām un maznodrošinātām ģimenēm (personām), lai apmierinātu to pamatvajadzības un veicinātu darbspējīgo personu līdzdarbību savas situācijas uzlabošanā.

Sociālo pakalpojumu un sociālās palīdzības likuma 1.panta 10.punkts noteic, ka pabalsts garantētā minimālā ienākumu līmeņa nodrošināšanai ir naudas un mantiskais pabalsts vai naudas vai mantiskais pabalsts, ko piešķir ģimenēm vai atsevišķi dzīvojošām personām, kuras objektīvu apstākļu dēļ negūst pietiekamus ienākumus un kuras atzītas par trūcīgām. Šis pabalsts nodrošina katram ģimenes loceklim garantēto minimālo ienākumu līmeni.

Saskaņā ar Sociālo pakalpojumu un sociālās palīdzības likuma 34.panta pirmo daļu pašvaldības sociālais dienests pēc personas un tās ģimenes locekļu ienākumu un citu materiālo resursu izvērtēšanas lemj par sociālās palīdzības pabalsta piešķiršanu personai, kas pabalstu pieprasījusi.

Atbilstoši Sociālo pakalpojumu un sociālās palīdzības likuma 35.pantam, pašvaldība no pamatbudžeta izmaksā pabalstu garantētā minimālā ienākuma līmeņa nodrošināšanai un dzīvokļa pabalstu (35.panta pirmā daļa). Pašvaldība, neizvērtējot personas (ģimenes) ienākumus, var piešķirt personai (ģimenei) vienreizēju pabalstu ārkārtas situācijā, ja stihiskas nelaimes vai iepriekš neparedzamu apstākļu dēļ tā nespēj apmierināt savas pamatvajadzības (35.panta otrā daļa), kā arī pašvaldība ir tiesīga izmaksāt arī citus pabalstus, ja ir apmierināts pamatots pašvaldības trūcīgo iedzīvotāju pieprasījums pēc pabalsta garantētā minimālā ienākumu līmeņa nodrošināšanai (35.panta trešā daļa).

Interpretējot Sociālo pakalpojumu un sociālās palīdzības likuma 35.panta normas gramatiski un sistēmiski, tiesa secina, ka pabalsts garantētā minimālā ienākumu līmeņa nodrošināšanai ir obligāta rakstura pabalsts. Iepretim citu pabalstu veidiem, kuros pašvaldības tiesības to izmaksai ir noteiktas ar vārdiem „var piešķirt" un „ir tiesīga izmaksāt", tātad, piešķirot rīcības brīvību, GMI pabalsta izmaksas pienākums ir noteikts ar vārdu „izmaksā". Tiesa secina, ka pastāvot visiem likumā noteiktajiem priekšnoteikumiem GMI pabalsta izmaksāšanai, tiesību normas neparedz pašvaldībai rīcības brīvību šo pabalstu izmaksāt vai neizmaksāt. Savukārt, citi pabalsti ir piešķirami izvērtējot to piešķiršanas lietderību.

[9.2] No Sociālo pakalpojumu un sociālās palīdzības likuma 32.panta 1.panta 10.punkta izriet, ka GMI pabalstu piešķir ģimenēm, kuras atzītas par trūcīgām un kurās katram ģimenes loceklim nav nodrošināts garantētais minimālais ienākumu līmenis. Turklāt, pabalsts piešķirams, ja pietiekamus ienākumus persona negūst objektīvu apstākļu dēļ.

Minētā likuma 36.panta otrajā daļā noteikts, ka pabalsts garantētā minimālā ienākumu līmeņa nodrošināšanai personai (ģimenei) izmaksājams ne vairāk kā deviņus mēnešus kalendārā gada laikā. Ministru kabinets nosaka kārtību, kādā aprēķināms, piešķirams un izmaksājams pabalsts garantētā minimālā ienākumu līmeņa nodrošināšanai.

Saskaņā ar Ministru kabineta 2003.gada 9.decembra noteikumu Nr.693 „Noteikumi par garantēto minimālo ienākumu līmeni un pabalsta apmēru garantētā minimālā ienākumu līmeņa nodrošināšanai" 2.punktu, tiesības saņemt pabalstu ir ģimenēm: 1) kurām noteikta atbilstība trūcīgas ģimenes statusam; 2) kuras pilda līdzdarbības pienākumus; 3) kuru ienākumi, neskaitot pašvaldības sociālos pabalstus un pirmos 50 latus no bērna kopšanas pabalsta, ko saskaņā ar Valsts sociālo pabalstu likumu saņem persona, kura kopj bērnu vecumā līdz vienam gadam, ir zemāki par Ministru kabineta noteikto garantēto minimālo ienākumu līmeni.

[9.2.1] Tiesa konstatē, ka ar iesniegumu par GMI pabalsta piešķiršanu pieteicēja Nirzas pagasta padomē vērsās 2008.gada 15.decembrī (*lietas 8.lapa*).

Lietā nav strīda par to, ka iesnieguma iesniegšanas brīdī – no 2008.gada 1.novembra līdz 2008.gada 31.decembrim – ar Nirzas pagasta padomes 2008.gada 30.oktobra lēmumu pieteicējai bija piešķirts trūcīgās personas statuss (*lietas 16.lapa*). Tāpat pieteicējas ģimenei trūcīgās ģimenes statuss ar 2008.gada 30.decembra Lēmumu piešķirts no 2009.gada 1.janvāra līdz 2009.gada 30.jūnijam (*lietas 8.lapa*).

Tātad, ir izpildīts pirmais priekšnoteikums – pieteicējas ģimene atbilst trūcīgas ģimenes statusam.

[9.2.2] Pieteikumā norādīts, ka pieteicēja nav ieinteresēta uzlabot savus dzīves apstākļus, neizmanto Nodarbinātības valsts aģentūras piedāvātos vakantos darbus. Vienlaicīgi 2010.gada 20.janvāra tiesas sēdē atbildētāja pārstāve norādīja, ka nevar apgalvot, ka pieteicēja nav veikusi līdzdarbības pienākumus (*lietas 62.lapa*). No lietā iesniegtajiem dokumentiem tiesa konstatē, ka saskaņā ar Nodarbinātības valsts aģentūras Ludzas filiāles 2010.gada 21.janvāra izziņu (*lietas 64.lapa*), pieteicēja no 2007.gada 17.septembra līdz 2007.gada 26.oktobrim mācījās datorzinību kursos, savukārt, no 2008.gada 25.februāra līdz 2008.gada 24.aprīlim B kategorijas autovadītāja kursos. Norādīts, ka ir pieteikusies frizieru kursiem un gaida rindu. Minētie pierādījumi apstiprina tiesas sēdē pieteicējas sniegtos paskaidrojumus, ka viņa atbilstoši savām iespējām veic pasākumus augstāka ienākumu līmeņa nodrošināšanai.

Līdz ar to, tiesa nekonstatē, ka nav izpildījies otrais priekšnoteikums pabalsta saņemšanai, t.i., ka pieteicēja nepilda līdzdarbības pienākumus.

[9.2.3] Sociālo pakalpojumu un sociālās palīdzības likuma 36.panta pirmajā daļā noteikts, ka garantēto minimālo ienākumu līmeni un pabalsta apmēru garantētā minimālā ienākumu līmeņa nodrošināšanai nosaka un katru gadu saistībā ar gadskārtējā valsts budžeta likuma projektu pārskata Ministru kabinets.

Saskaņā ar Ministru kabineta 2003.gada 9.decembra noteikumu Nr.693 „Noteikumi par garantēto minimālo ienākumu līmeni un pabalsta apmēru garantētā minimālā ienākumu līmeņa nodrošināšanai" (redakcija no 2009.gada 1.janvāra līdz 2009.gada 1.oktobrim) 2.punktu, garantētais minimālais ienākumu līmenis personai ir 37 lati mēnesī.

GMI pabalsta apmēru saskaņā ar Ministru kabineta 2003.gada 25.februāra noteikumu Nr.96 „Kārtība, kādā piešķirams, aprēķināms un izmaksājams pabalsts garantētā minimālā ienākumu līmeņa nodrošināšanai" 13.punktu aprēķina kā starpību starp Ministru kabineta noteikto garantēto minimālo ienākumu līmeni katram ģimenes

loceklim un trūcīgas ģimenes (personas) kopējiem ienākumiem (neskaitot pirmos 50 latus no bērna kopšanas pabalsta, ko saskaņā ar Valsts sociālo pabalstu likumu saņem persona, kura kopj bērnu vecumā līdz vienam gadam, un pašvaldības sociālos pabalstus), izmantojot šādu formulu:

P = GMI x n - I, kur

P — pabalsta summa

GMI — Ministru kabineta noteiktais garantētais minimālais ienākumu līmenis

n — ģimenes locekļu skaits

I — ģimenes vidējie mēneša ienākumi triju mēnešu periodā.

No Nirzas pagasta padomei iesniegtās 2008.gada 16.decembra Iztikas līdzekļu deklarācijas (*lietas 46.-47.lapa*) tiesa konstatē, ka pieteicējas ģimenē ir divi cilvēki – pieteicēja un viņas meita *D.Č.* (dzimusi 1998.gadā). Kā ģimenes ienākumus pieteicēja norādījusi uzturlīdzekļus Ls 48 mēnesī, kā arī ģimenes valsts pabalstu par pēdējiem trim mēnešiem Ls 8 + Ls 8 + Ls 5,60. Tādējādi, tiesa konstatē, ka pieteicējas ģimenes vidējie mēneša ienākumi triju mēnešu periodā ir Ls 55,20 = (Ls 8 + Ls 8 + Ls 5,60 + (Ls 48 x 3))/3.

Ir redzams, ka pieteicējas ģimenes ienākumi (uz vienu cilvēku) ir zemāki par Ministru kabineta noteikto garantēto minimālo ienākumu līmeni.

Tātad, pabalsta summa 2009.gada janvārī nosakāma Ls 18,80 apmērā pēc šāda aprēķina:

Ls 18,80 = Ls 37 x 2 - Ls 55,2.

Tiesa secina, ka Nirzas pagasta padome prettiesiski atteikusies izmaksāt pieteicējai GMI pabalstu par 2009.gada janvāri Ls 18,80 apmērā.

[9.3] Latvijas Republikas Satversmes 92.pants cita starp nosaka, ka nepamatota tiesību aizskāruma gadījumā ikvienam ir tiesības uz atbilstīgu atlīdzinājumu. Savukārt saskaņā ar APL 92.pantu ikviens ir tiesīgs prasīt atbilstīgu atlīdzinājumu par mantiskajiem zaudējumiem vai personisko kaitējumu, arī morālo kaitējumu, kas viņiem nodarīts ar administratīvo aktu vai iestādes faktisko rīcību.

Saskaņā ar Valsts pārvaldes iestāžu nodarīto zaudējumu atlīdzināšanas likuma 7.panta pirmo daļu mantiskais zaudējums šā likuma izpratnē ir katrs mantiski novērtējams pametums, kas cietušajam radies ar iestādes prettiesiska administratīvā akta vai prettiesiskas faktiskās rīcības dēļ.

Tiesa ir konstatējusi, ka pārsūdzētais Lēmums ir prettiesisks administratīvais akts un pieteicēja ir šī Lēmuma adresāts. Tiesa arī konstatē, ka pieteicēja prettiesiska administratīvā akta izdošanas rezultātā nav saņēmusi GMI pabalstu Ls 18,8 apmērā, tādējādi, pieteicējai ir radušies zaudējumi. Ir konstatējama arī tieša cēloņsakarība starp pārsūdzēto administratīvo aktu un zaudējumiem, kas ir radušies pieteicējai.

Izvērtējot iepriekš minēto, tiesa atzīst, ka pieteikums daļā par zaudējumu atlīdzināšanu ir pamatots daļā par Ls 18,80 un šajā daļā tas ir apmierināms.

[10] Izvērtējot pieteikumu daļā par tiesībām uz labvēlīgu administratīvo aktu, ar kuru būtu piešķirts pabalsts kurināmā iegādei, tiesa konstatē sekojošo.

Kā jau minēts iepriekš, tikai pabalsts garantētā minimālā ienākumu līmeņa nodrošināšanai faktiski ir obligāta rakstura pabalsts. Sociālo pakalpojumu un sociālās palīdzības likuma 35.panta trešā daļa paredz, ka pašvaldība ir tiesīga izmaksāt arī citus pabalstus, ja ir apmierināts pamatots pašvaldības trūcīgo iedzīvotāju pieprasījums pēc pabalsta garantētā minimālā ienākumu līmeņa nodrošināšanai. Savukārt panta ceturtā daļa noteic, ka šā panta trešajā daļā minēto pabalstu veidu, apmēru, izmaksas kārtību un personas, kuras ir tiesīgas saņemt šos pabalstus, reglamentē pašvaldības saistošajos noteikumos

Nirzas pagasta padome 2008.gada 31.janvārī apstiprinājusi pašvaldības Saistošos noteikumus Nr.2 (zaudējuši spēku ar Ludzas novada pašvaldības 2009.gada 17.septembra saistošo noteikumu Nr.6 spēkā stāšanās dienu). Šie noteikumi noteica

Nirzas pagasta pašvaldības sociālo pabalstu veidus, saņemšanas kārtību, pabalstu apmēru un to personu loku, kurām ir tiesības saņemt noteikumos minētos pabalstus, kā arī atbilstošo lēmumu pārsūdzības kārtību *(lietas 19.-22.lapas)*.

Saistošo noteikumu 32.punktā noteikts, ka pabalsts kurināmā apmaksai paredzēts 1. un 2.grupas invalīdiem un vientuļajiem nestrādājošajiem pensionāriem Ls 30 vienu reizi gadā.

Tādējādi, Nirzas pagasta pašvaldība pieņemot Saistošos noteikumus Nr.2 bija konkretizējusi savas rīcības brīvības izmantošanas robežas un noteikusi, kādos gadījumos izmaksājams vienreizējais pabalsts kurināmā iegādei. Pieteicējas ģimene Saistošajos noteikumos noteiktajiem priekšnosacījumiem neatbilst. Līdz ar to, pieteikums par labvēlīga administratīvā akta izdošanu par pabalstu kurināmā iegādei ir noraidāms.

[11] Saskaņā ar APL 126.panta otro daļu, ja pieteicējs no valsts nodevas samaksas bijis atbrīvots un pieteikums pilnībā vai daļēji apmierināts, valsts nodevu piespriež no atbildētāja.

Ar Administratīvās rajona tiesas tiesneša 2009.gada 21.janvāra lēmumu pieteicēja no valsts nodevas samaksas ir atbrīvota. Tā kā pieteikums ir apmierināts daļā, tad valsts nodevas samaksas pienākums ir atbildētājam – Ludzas novada pašvaldībai.

Rezolutīvā daļa

Pamatojoties uz Administratīvā procesa likuma 126.panta otro daļu, 246.-251., 253., 254. un 289.-291.pantu Administratīvā rajona tiesa

nosprieda

Daļēji apmierināt *N.Č.* pieteikumu.

Atzīt par prettiesisku Nirzas pagasta padomes 2008.gada 30.decembra lēmumu Nr.11.&5 (protokols Nr.15) daļā, ar kuru *N.Č.* atteikts piešķirt pabalstu garantētā minimālā ienākumu līmeņa nodrošināšanai.

Uzdot Ludzas novada domei atlīdzināt *N.Č.* mantiskos zaudējumus Ls 18,80 (astoņpadsmit latu, 80 santīmu) apmērā.

Noraidīt *N.Č.* pieteikumu daļā par labvēlīga administratīvā akta izdošanu par pabalsta piešķiršanu kurināmā iegādei.

Uzdot Ludzas novada pašvaldībai viena mēneša laikā no sprieduma spēkā stāšanās samaksāt valsts nodevu Ls 20 apmērā.

Spriedumu var pārsūdzēt Administratīvajā apgabaltiesā divdesmit dienu laikā no sprieduma sastādīšanas dienas, iesniedzot apelācijas sūdzību Administratīvās rajona tiesas Rēzeknes tiesu namā.

Tiesnesis /paraksts/ M.Šļakota

NORAKSTS PAREIZS
Administratīvās rajona tiesas
tiesnesis_____ M.Šļakota
Rēzeknē, 2010.gada 10.martā